

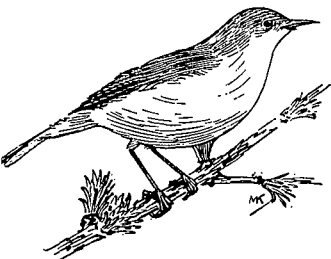
legenheden niet gelukt, ook maar één vogel te zien te krijgen.
Dat gelukte pas in 1960 ... in een vogelwinkel in Den Haag!
's-Gravenhage, *L. W. van der Kuyp.*

Vroege vogelwaarnemingen

Op vrijdag 5 februari j.l. om 18 uur, zag ik dicht bij m'n woning op het Noordbolwerk te Middelburg een mij onbekend, klein vogeltje tussen de struiken en later ook op de bodem scharrelen.

Het diertje was wat groter dan een goudhaantje en 't was ook geheel anders gekleurd. Van boven n.l. effen grauw-bruin en aan de onderzijde vuilwit. Het had bovendien een langere staart, spitsere snavel en grote oogjes. Het vogeltje bleek zeer vertrouwelijk te zijn. Het naderde mij tot op ca. 3 meter afstand. Duidelijk kon ik toen een lichtgele oogstreep zien. Maar hoe ik het diertje ook bestudeerde: ik kon het niet determineren. Wat was dit voor een vogeltje? Een onuitgekleurd Goud of Vuurgoudhaantje? Een klein uitgevallen Tuinfluiter? Of een niet op kleur gekomen Tjiftjaf? Nee, Goudhaantjes waren wat anders in gedragingen en bovendien anders gekleurd en ook wat kleiner van formaat. Tuinfluiter of Braamsluiper (waar het qua kleurtekening zeer veel opgeleek) waren echter groter en kwamen nu ook nog niet in ons land voor. Tjiftjaf of Fitis waren geler, maar van de Tjiftjaf waren in de literatuur wel enkele waarnemingen bekend. Ondanks deze gedachten en het beweeglijke vogeltje op „armlengte” kon ik het toch niet op naam brengen. Thuis gekomen brachten ook de vogelboeken geen definitieve uitkomst. Daarom schreef ik direct alle gegevens op, keerde voor alle zekerheid (maar nu met kijker en vogelgids gewapend) naar de plek terug, maar toen was de „kleine onbekende” natuurlijk(!) gevlogen!

Alle gegevens gaf ik daarna door aan vogelbescherming in Amsterdam met het verzoek om inlichtingen, maar voor ik antwoord kreeg had ik het geluk het diertje opnieuw te ontmoeten. Op zaterdagmiddag 13 maart j.l. om ca. 15 uur zag ik weer zo'n vogeltje (verm. 't zelfde exemplaar) op nagenoeg dezelfde plek op het Noordbolwerk rondscharrelen. Maar nu was het zonnig en bovendien verdere vergissing uitgesloten want het diertje riep nu heel duidelijk zijn eigen naam: „tjiftjaf, tjiftjaf, tjiftjaf. ...” Het vogeltje dat ik op 5 febr. j.l. zag was nu ook meteen gedetermineerd, want het leek sprekend op dit diertje. Even groot, even grauw van boven en vuilwit van onder getekend. En op zeer korte afstand (het naderde mij opnieuw tot op slechts 3 meter afstand) kon ik duidelijk de gele oogstreep zien. Kortom het leek „als twee druppels water” en ... het had ook nu niet veel weg van de overigens zeer goede afbeeldingen in de vogelboeken. De prachtige tekening van de Tjiftjaf op de kleurenplaat van H. J. Slijper „Vogels bij ons huis” kwam dit exemplaar nog het meest nabij. Het diertje was echter nog bruiner. Zelfs het vleugje geel was met het blote oog op een paar meter afstand *niet* te zien. De moraal van dit verhaal is dan ook dat men niet altijd op de boeken kan afgaan, hoe geweldig de tekeningen ook zijn mogen, de levende natuur biedt zelfs in het afgegraasde, overbekende terrein van de tuin soms nog verrassende

vondsten van exemplaren die nu net wat anders zijn dan anderen en daardoor juist de belangstelling gaande houden! Zelfs een algemeen bekende dreumes die iedereen tientallen malen per jaar te zien kan krijgen kan ons lelijk om de tuin leiden! En dat is nu juist het leuke van de vogelsport, waardoor het ook inderdaad een echte (en ook gezonde) sport blijft! Bovendien bleek mij hoe nuttig het is waarnemingen terstond te noteren. Ik kon ze nu vergelijken met elkaar, de „onbekende” was een Tjiftjaf geweest!

Het Tjiftjafje bleef verder deze zalige zaterdag waarop de temperatuur tot lentewaarde omhoog sprong, in onze tuin. En ook nog de daarop volgende dag. Tamelijk vroeg, (volgens een radiouitzending op zaterdagochtend 20 maart was de eerste melding van een Tjiftjaf dit jaar op 17 maart), maar verder niets abnormaals. Een melding op 5 februari is echter volgens de literatuur wel behoorlijk vroeg. Overigens merkwaardig want ondanks de koude en natte dagen die na de 17e maart volgden waren ook de andere zangvogels behoorlijk vroeg. In ieder geval meer op tijd dan b.v. in 1964. Zo zag ik voor 't eerst weer een Zanglijster en ook een Winterkoning nestelen op 14 maart (in '64: 5 april), een Merel op 15 maart (6 april) Koolmees op 21 maart (5 april) en bovendien werd het eerste Kievitse in Zeeland dit jaar op de 21e maart gevonden en dat was ook vroeger dan verleden jaar het geval was. Mogelijk heeft de plotseling optredende warmtegolf tussen 12 maart en 17 maart j.l. een sterke stimulerende werking op de vogelwereld gehad.

J. Chr. Wedts de Swart

Noordbolwerk 3, Middelburg.

Parkieten, de huisdieren van de toekomst

Hebt u al parkieten? Zo niet, dan moet u er toch aan beginnen, want binnenkort bezit Holland, mede door de talloze kanaries en tropische vogels, evenveel gevleugelde huisbewoners als er Hollanders zijn. In de moderne kleine behuizing nemen ze de plaats van honden en katten in. Levendig en gezellig, decoratief en productief als ze zijn, valt er altijd wat mee te beleven en vormen ze een interessant onderwerp voor natuurstudie in huis, dat binnen ieders bereik ligt. In een ruime kooi of volière voelen ze zich thuis en gaan ze ook gemakkelijk tot broeden over.

De vogel, die de Latijnse naam *Melopsittacus undulans* draagt, is afkomstig uit Australië, waar hij zich in massa's verplaatst naar streken die na hevige regenval in een grastapijt veranderen, vandaar de naam grasparkieten. De Engelse ontdekkingsreiziger John Gould bracht ± 1840 enige exemplaren naar zijn geboorteland, waar ze al spoedig acclimatiseerden. Hierna werden duizenden parkieten in West-Europa ingevoerd en al spoedig voortgekweekt. Door de veranderde levensomstandigheden en de neiging tot variatie in de natuur die door de mens werden uitgebuit, kregen de oorspronkelijk slechts groene vogels nu ook andere kleuren. Er zijn heel wat amateurs die zich toelagen op het kweken van andere kleuren, maar ook zonder dat men daar moeite voor doet, is het boeiend te zien welke kleuren uit een gemengd gekleurd paar ontstaan. Het merendeel is groen of blauw